

Президенту України

Зеленському Володимирі Олександровичу

*Щодо присвоєння Ноженку Максиму Миколайовичу
звання Герой України (помертньо)*

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

(у порядку ст. 15 Закону України «Про статус народного депутата України»)

Вельмишановний Володимире Олександровичу!

Звертаюся до Вас із проханням розглянути питання щодо присвоєння найвищої державної нагороди України - звання «Герой України» (помертньо) молодшому лейтенанту Ноженку Максиму Миколайовичу, позивний «Шаміль», який героїчно загинув, захищаючи незалежність та територіальну цілісність України.

Молодший лейтенант Ноженко Максим Миколайович, 14 червня 1975 року народження, офіцер Збройних Сил України, командир мотопіхотної роти мотопіхотного батальйону 44-го окремого стрілецького батальйону (в/ч А4049), який згодом увійшов до складу 115-ї окремої механізованої бригади (в/ч А4053), самовіддано й мужньо захищав Батьківщину, залишаючись відданим військовій присязі, бойовим побратимам і українському народу до останнього подиху.

18 листопада 2025 року поблизу населеного пункту Новолатонівка Ізюмського напрямку Харківської області, виконуючи бойове завдання зі стримування наступальних дій ворога, Максим Ноженко загинув героїчно. Під час атаки ворожого безпілотної він наклав його власним тілом, врятувавши життя чотирьох військовослужбовців, які перебували поруч.

Його мужність, самопожертва та відвага є прикладом справжнього українського воїна, офіцера та патріота.

Максим Ноженко мав значний військовий досвід. У 1994 році був мобілізований на строкову службу до Збройних Сил України. У 1996 році брав участь у миротворчій місії Організації Об'єднаних Націй у Республіці Ангола.

З початком повномасштабної агресії російської федерації проти України у лютому 2022 року Максим Ноженко долучився до територіальної оборони міста Києва, беручи участь у захисті столиці та області.

3 травня 2022 року з власної ініціативи вступив до лав Збройних Сил України у складі 38-го зенітного ракетного полку (в/ч А3880). Обіймаючи посаду головного сержанта зенітного ракетного взводу, безпосередньо стримував просування ворога на Миколаївському та Херсонському напрямках, брав участь у звільненні острова Зміїний та міста Херсон.

З 23 вересня 2023 року, у складі 44-го окремого стрілецького батальйону, Максим Ноженко виконував бойові завдання на Лиманському, Куп'янському, Харківському та Ізюмському напрямках, зокрема поблизу населених пунктів Терни, Борова, а також брав участь у боях за Бахмут, Ізюм, Лиман, Куп'янськ.

За час служби він обіймав різні командні посади:

- головного сержанта стрілецького взводу стрілецької роти;
- головного сержанта стрілецької роти;
- командира окремого розвідувального взводу;
- командира мотопіхотної роти мотопіхотного батальйону.

На всіх посадах проявляв мужність, патріотизм, ініціативність, витримку та високий професіоналізм. Завдяки своїм лідерським якостям і бойовому досвіду він неодноразово успішно утримував позиції під час штурмових дій ворога, організовував евакуацію поранених і загиблих бійців, а також розробляв ефективні рішення, спрямовані на збереження життя особового складу, яке завжди ставив понад усе.

За період служби з 2022 року до моменту загибелі Максим Ноженко отримав п'ять бойових поранень, однак після кожного з них повертався до строю та продовжував боронити Україну.

За мужність і віддану службу був нагороджений:

- відзнакою «Зірка війна»;
- нагрудним знаком «За стійкість»;
- медаллю «За жертву крові в боях за волю України»;
- медаллю «Учасник бойових дій»;
- медаллю Міністерства оборони України «Воїн-миротворець»;
- медалями «Честь. Слава. Держава», «За сприяння оборони Києва»;
- почесним нагрудним знаком Головнокомандувача ЗСУ «Золотий хрест»;
- відзнакою Міністерства оборони України «Хрест пошани»;
- медаллю «За оборону України».

Своєю мужністю, героїзмом і самопожертвою Максим Ноженко назавжди вписав своє ім'я в історію боротьби українського народу за свободу та незалежність.

Враховуючи вищевикладене, прошу Вас розглянути питання щодо присвоєння молодшому лейтенанту Ноженку Максиму Миколайовичу звання «Герой України» (посмертно) як найвищого визнання його подвигу та мужності.

Вічна пам'ять і слава всім, хто віддав своє життя за Україну!

З повагою,
народний депутат України

Михайло АНАНЧЕНКО
(посвідчення № 33)

